

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA BIAŁYSTOK**

z dnia 2025 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy, położonej w Białymstoku na osiedlu nr 1 – Centrum

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.¹⁾) uchwala się, co następuje:

§ 1. Ulicy położonej w Białymstoku na osiedlu nr 1 – Centrum w obrębie nr 11 – Śródmieście, obejmującej działki o numerach geodezyjnych: 16/11, 18/2, 19/2, oznaczonej kolorem żółtym na mapie stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały, nadaje się nazwę – **Maxa Webera**.

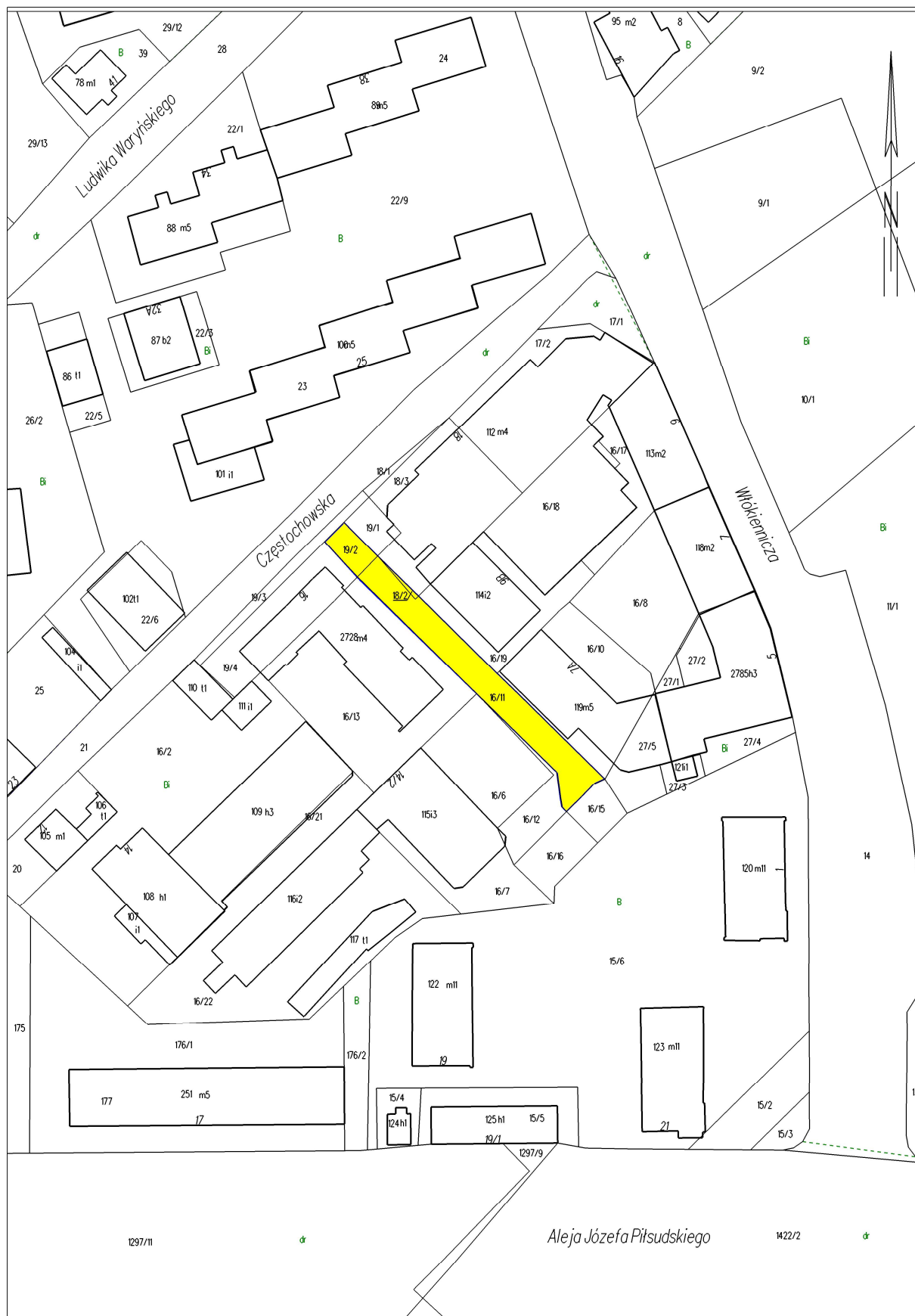
§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Białegostoku.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

PRZEWODNICZĄCA RADY

Katarzyna Jamróz

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1572, poz. 1907 i poz. 1940

UZASADNIENIE

Planowana do nazwania ulica położona jest w obrębie nr 11 – Śródmieście, na działkach stanowiących własność Gminy Białystok, a propozycja nazwy *Maxa Webera* pochodzi z *Wykazu proponowanych nazw ulic i placów miasta Białegostoku*. Nadanie nazwy ulicy będzie wyrazem upamiętnienia wybitnego artysty.

W XIX wieku Białystok był jednym z miast wielonarodowych, diaspora żydowska zaś należała do najliczniejszych. Nic więc dziwnego, że w naszym mieście przyszła na świat liczna grupa artystów pochodzenia żydowskiego, którzy zyskali sławę w Europie lub Stanach Zjednoczonych. Wielu z nich jest dziś zupełnie nieznanych i zapomnianych. Do najwybitniejszych w tej grupie należy zupełnie nieznany w rodzinnym mieście malarz *Max Weber*. Artysta urodził się 18 kwietnia 1881 r. w Białymstoku w ortodoksyjnej rodzinie żydowskiej. W 1891 r. wyemigrował wraz z rodziną do Stanów Zjednoczonych. W latach 1899-1900 studiował pod kierunkiem Artura Wesleya Dowa w Pratt Institute w Brooklynie. W 1905 r. wyjechał do Paryża, gdzie uczył się malarstwa w Académie Julian. Tam zetknął się z malarską awangardą tamtych czasów m. in. z Picasssem, Cezanne’em i Matisse’em, których dzieła kopiował. Po powrocie z Paryża (1908 r.) do Stanów Zjednoczonych stał się jednym z pierwszych propagatorów kubizmu w Ameryce. Przez cztery lata uczył tu historii sztuki i krytyki artystycznej. Jego wykłady, na których wprowadził pojęcie modernizmu w sztuce, zostały opublikowane w 1916 r. w zbiorze „Eseje o sztuce”. W swej twórczości nawiązywał do założeń fowizmu i kubizmu, z biegiem czasu skłaniał się coraz bardziej ku ekspresjonizmowi i abstrakcji, wykorzystywał też motywy fantastyczne. Po śmierci rodziców w 1918 r. Weber na krótko odszedł od sztuki nowoczesnej, a w latach 20-tych rozpoczął badania dotyczące tematyki żydowskiej. Malował wówczas pełne liryzmu sceny z życia Żydów. W 1937 r. Max Weber mocniej koncentruje się na działalności społecznej i edukacyjnej. Na Amerykańskim Kongresie Artystów występował jako przedstawiciel antyfaszystowskiej grupy ludzi sztuki. W ostatnich latach nawiązywał do swoich żydowskich korzeni oraz do okresu dzieciństwa spędzonego w Białymstoku. Zmarł 4 października 1962 r. w USA. Na stałe zapisał się w historii sztuki.

Wobec powyższego, podjęcie stosownej uchwały jest zasadne.